

подръпнѣхъ ся назадъ, и паднѣхъ на зе-
 7 мѣхъ-тъ. И пакъ гы попыта: Кого търсите?
 8 А тѣ рекохъ, Исуса Назорянина. Отгово-
 ри Исусъ: Рѣкохъ ви че съмь азъ: и тѣй
 ако мене търсите, оставѣте тѣзи да си и-
 9 дѣтъ; За да ся сбѣде дума-та който ре-
 че: ^дОтъ тѣзи които ми си далъ не изгу-
 бихъ никого. А ^еСимонъ Петръ който има-
 ше вождъ, измѣкнѣ го, и удари слугъ-тъ
 първосвященниковъ, и отсѣче му десно-то
 ухо: а на слугъ-тъ име-то бѣше Малхъ.
 11 Тогазъ рече Исусъ на Петра: Тури ножъ-
 тъ си въ ножицъ-тъ. ^{жс}Чашъ-тъ който
 ми даде Отець, да ѣхъ не пѣхъ ли?
 12 И тѣй пѣкъ-тъ и тысящникъ-тъ и слу-
 гы-тъ Иудейскы уловихъ Исуса и вързахъ
 5 го, И ^ззаведохъ го първо ^ипри Аннъ; за-
 щото бѣше тестъ на Каиафъ, който бѣше
 4 първосвященникъ прѣзъ нежъ годинъ. ^иА
 Каиафа бѣше тойзи който бѣ далъ совѣтъ
 на Иудей-тъ, че е по добръ да загине е-
 5 динъ челоуѣкъ за народъ-тъ. И ^кслѣдъ Ис-
 суса идѣше Симонъ Петръ, и другыи тѣ у-
 ченикъ; и тойзи ученикъ бѣше познатъ на
 първосвященника, и влѣзе съ Исуса въ дворъ-
 6 тъ първосвященниковъ. А ^лПетръ стояше
 внѣ до врата-та. И тѣй излѣзе другыи-тъ
 ученикъ, който бѣше познатъ на първосвя-
 щенника, и каза на вратаркъ-тъ, и въведе
 7 Петра. И казува слугыня-та вратарка на Пе-
 тра: Да не си и ты отъ ученицы-тъ на то-
 гози челоуѣка? Казува той: Не съмь. И
 стояхъ раби-тъ и слугы-тъ, и тогъ бѣхъ
 наклали огнь, защото бѣше студено, и ся
 грѣяхъ; съ тѣхъ стояше и Петръ и ся грѣя-
 ше. А първосвященникъ-тъ попыта Исуса
 за ученицы-тъ му и за учение-то му. От-

д Гл. 17; 12.
 е Мат. 26; 51.
 Мар. 14; 47.
 Лук. 22; 49,
 50.

жс Мат. 20; 22.
 26; 59, 42.

з Мат. 26; 57.
 и Лук. 5; 2.

и Гл. 11; 50.

к Мат. 26; 58.
 Мар. 14; 54.
 Лук. 22; 54.

л Мат. 26; 69.
 Мар. 14; 66.
 Лук. 22; 54.